

DECIZIE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând cererea de recurs declarată de Haceaturean Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Stroy-Service Construct” SRL împotriva lui Haceaturean Alexandru cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Haceaturean Alexandru împotriva hotărârii din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a ț ă:

La 13 februarie 2020, S.C. „Stroy-Service Construct” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Haceaturean Alexandru cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea din 09 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat din contul lui Haceaturean Alexandru în beneficiul S.C. „Stroy-Service Construct” SRL datoria formată în baza contractului nr.3501/2 din 10 septembrie 2019 în sumă de 9 551 lei, penalitatea calculată pentru perioada 19.10.2019 – 09.02.2020 în mărime de 1088,81 lei, dobânda de întârziere în sumă de 461,59 lei, calculată pentru perioada 19.10.2019 – 09.02.2020 și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat – 334,00 lei, cheltuielile suportate pentru citare publică – 240,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei, iar în total suma de 14 435,40 lei (f.d.33).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 octombrie 2020, în afara termenului legal, Haceaturan Alexandru a declarat apel nemotivat, scris olograf în limba rusă, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel și transmiterea cauzei la rejudecare (f.d.38).

Prin încheierea din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea de apel depusă de Haceaturean Alexandru împotriva hotărârii din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 16 decembrie 2020, Haceaturean Alexandru a declarat recurs împotriva încheierii din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de apel și repunerea în termen a apelului.

În motivarea recursului, Haceaturean Alexandru a invocat faptul că litigiul a fost examinat în lipsa lui, iar dispozitivul hotărârii i-a fost expediat de către instanța de fond după trei luni, fiind recepționat de recurent la 05 octombrie 2020. Astfel, apelul depus la 30 octombrie 2020, potrivit recurentului, a fost depus în termen, or termenul urma a fi calculat din ziua imediat următoare a zilei în care a fost recepționată copia hotărârii.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Haceaturean Alexandru este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces la 26 noiembrie 2020 (f.d. 45, 46), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, dat fiind faptul că cererea de recurs a fost înregistrată la 16 decembrie 2020 (f.d. 48-49), Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea de apel depusă de Haceaturean Alexandru împotriva hotărârii din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Recurentul susține că instanța de apel a calculat greșit termenul de declarare a apelului, indicând asupra momentului recepționării hotărârii primei instanțe, considerându-l drept moment din care urmează a fi calculat termenul de atac. Totodată, recurentul a indicat că în perioada 01 septembrie 2019 – 30 iulie 2020 nu

a locuit pe adresa unde își are viza de reședință și la care a fost citat de către instanță, deoarece în locuința respectivă s-au petrecut lucrări de reparație.

Colegiul nu poate reține aceste argumente ale recurentului Haceaturean Alexandru, deoarece Curtea de Apel Chișinău a respectat cu strictețe normele de procedură în sensul descris.

Astfel potrivit prevederilor art. 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, în decurs de 10 zile de la repartizarea cererii de apel, completul de judecată care a primit cererea de apel spre examinare verifică dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege, fără înștiințarea participanților la proces. Dacă cererea de apel nu întrunește exigențele prevăzute de lege, completul de judecată aplică prevederile art. 368 și 369. În caz contrar, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, completul de judecată acceptă cererea de apel spre examinare și dispune intentarea procedurii de apel.

Reieșind din norma citată, instanța a examinat posibilitatea intentării procedurii de apel în strictă conformitate cu prevederile normelor procesuale și, călăuzindu-se de prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, a dispus restituirea cererii de apel.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Este de menționat faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că apelantul nu a solicitat repunerea în termen, motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel nu au fost probate, iar data recepționării hotărârii primei instanțe nefiind un temei pentru repunerea în termen.

În acest context, Colegiul atrage atenția asupra faptului că Haceaturean Alexandru a indicat în cererea de recurs că a recepționat la 05 octombrie 2020 copia dispozitivului hotărârii primei instanțe, însă nu a anexat niciun înscris care să probeze acest fapt. Potrivit materialelor cauzei, toată corespondența expeditată recurentului de către prima instanță a fost restituită acesteia din cauza nereclamării. Astfel, instanța l-a citat pe Haceaturean Alexandru prin intermediul unui aviz publicitar (f.d. 30), îndeplinindu-și astfel obligația procedurală. Copia hotărârii din 09 iulie 2020 i-a fost expeditată recurentului la 13 iulie 2020 (f.d. 35). La 19 octombrie 2020, Haceaturean Alexandru a depus o cerere către prima instanță, prin care a solicitat să ia cunoștință de materialele prezentei cauze (f.d. 37), exercitându-

și acest drept la 19 octombrie 2020 și înregistrând apelul la 30 octombrie 2020 (f.d 38).

Examinând conținutul cererii de apel, Colegiul constată că aceasta este nemotivată și nu conține niciun argument cu referire la omiterea termenului de contestare a hotărârii și nici cerința de repunere în termen a apelului.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, Hecaturean Alexandru susține că a depus cererea de apel imediat ce a recepționat copia hotărârii, dar nu a indicat care au fost impedimentele de a o contesta în termenul specificat în art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, momentul din care urmează a fi calculat acest termen este clar delimitat de către legiuitor, acesta fiind determinat *de momentul pronunțării hotărârii*, și nu de momentul recepționării copiei acesteia de către participantul la proces. Mai mult, verificând legalitatea încheierii instanței de apel la momentul prănuțării acesteia, Colegiul conchide că față de instanța de apel nu a fost formulată o cerere cu privire la repunerea apelului în termen.

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest

sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Haceaturean Alexandru împotriva încheierii din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Haceaturean Alexandru.

Se menține încheierea din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Stroy-Service Construct” SRL împotriva lui Haceaturean Alexandru cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Dumitru Mardari